

22. februar 2016

FM2016/127

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en grundig redegørelse til fremlæggelse senest ved EM2017 som belyser de forskellige grunde der kan være til, at et stigende antal personer vælger at forlade vores land, samt om hvilke tiltag der bør tages for at sikre, at vende denne udvikling.

(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

De seneste års statistikker over Grønlands befolkningstal er alarmerende. Antallet af indbyggere i vores land er faldende. Grønlands statistik skrev i starten af februar, at "Den 1. januar 2016 boede der 55.847 personer i Grønland. Dermed er befolkningen faldet med 137 personer i løbet af 2015 og folketallet er nu det laveste i 20 år". I 2015 udvandrede 2691 personer mens 2186 personer flyttede til landet. Der var dermed 505 personer flere der forlod vores land, end der var personer som kom hertil.

Mange af de mennesker som flytter fra vores land er grønlændere og mange af dem flytter til Danmark. Der er selvfølgelig også folk som kommer fra et andet land og som flytter til deres land igen i statistikkerne, men antallet af grønlændere der flytter til Danmark vurderes også til at være stigende.

Det er rigtig mange mennesker, som vælger, at forlade vores land. Vi har i en årrække politisk fokuseret meget på de grønlændere som bosætter sig i Danmark. Fra Inuit Ataqatigiit har vi fra vores folketingssekretariat iværksat undersøgelser, som har været med til at skabe overblik over, hvad der kan få folk til at blive i Danmark, og hvad der kunne få dem til at ville komme hjem igen.

I 2007 udkom daværende Den Nordatlantiske Gruppen i Folketingets undersøgelse "Grønlændere bosiddende i Danmark" som gav et statistisk overblik over 1., 2. og 3. generationsgrønlændere i Danmark. Allerede dengang var det tydeligt, at rigtig, rigtig mange grønlændere vælger at udvandre til Danmark- Anden del af undersøgelsen udkom i 2011 med overskrifterne "Hvorfor grønlændere bosætter sig i Danmark" og "Man kan mærke længslen" og fokuserede på studerende og erhvervsaktive personer.

Begge undersøgelser viste med tydelighed, at mange grønlændere bosiddende i Danmark er velfungerende og en potentiel ressource for vores land. Bekymrende er det dog også, at antallet af socialt udsatte grønlændere i Danmark også lader til at være stigende. Dette har De Grønlandske Huse og andre institutioner som arbejder med udsatte grønlændere i Danmark påpeget gennem de seneste år.

Nu er tiden kommet til, at vi må undersøge hvad der skal gøres herhjemme for at sikre, at flere vælger at blive. Vi kan ikke som samfund stiltiende se til, at vi bliver færre og færre. Vi skal have sat ord på, hvad det er der får folk til at flytte, og hvad vi kan gøre for at bekæmpe det faldende befolkningstal.

Samtidig mener vi fra Inuit Ataqatigiit, at det er vigtigt at vi i fællesskab opfordrer til at vi bliver i landet. Grønlands økonomi er udfordret, og vi kan ikke sikre fuldstændig de samme

velfærdsydelse som de rige skandinaviske lande kan. Derfor skal vi være ærlige om, hvad det er vi kan forvente af samfundet her i landet, og vi skal være ærlige over for hinanden i forhold til at tale om, hvad vi kan gøre for at få folk til at blive.

En redegørelse som belyser hvilke grunde der kan være til, at så mange vælger at forlade vores land og om, hvad der kan gøres for at flere bliver, kan give os et redskab til at komme videre i en positiv retning. Vi må stå sammen om denne opgave.

En ting er sikkert; vi kan ikke stiltiende se til, at folk udvandrer. Vi må handle og sikre, at vi igen bliver flere indbyggere i dette dejlige land.

Vi ser frem til debatten og håber alle partier vil bakke op om dette vigtige arbejde.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der vil skulle afsættes administrative ressourcer til udarbejdelsen af redegørelsen, svarende til omkring et halvt til et helt årsværk, inklusive oversættelse. Tilvejebringelse af datagrundlag til brug for redegørelsen vil eventuelt kunne ske med ekstern bistand. Udgifterne hertil vil afhænge af undersøgelsens form og omfang, men vil formentlig ligge på omkring 150.000 – 300.000 kr.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen konsekvenser

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen konsekvenser